

Arrest

nr. 58 354 van 22 maart 2011
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 12 januari 2011 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 december 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 17 februari 2011 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 11 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat H. VAN NIJVERSEEL, loco advocaat S. MICHOLT, en van attaché P. WALRAET, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 7 juni 2010 en heeft zich dezelfde dag vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker op 1 juli 2010 door de Dienst Vreemdelingenzaken overgedragen aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 26 augustus 2010.

1.3. Op 14 december 2010 nam de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 december 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen bent u een Irakees, van Arabische origine, afkomstig uit Mosul in Centraal-Irak. U zou tot het derde middelbaar naar school zijn gegaan. Hierna zou u gestopt zijn omdat u geen zin had om verder te studeren. U wou vooral plezier maken met uw vrienden. U zou nooit gewerkt hebben omdat u financieel niets tekort kwam. Uw vader zou eigenaar zijn van verschillend onroerend goed in het centrum van Mosul. Hij kon zijn gezin onderhouden met de opbrengst van de huurgelden.

U zou in 2010 een christelijk meisje hebben leren kennen. Zij zou u hebben kunnen overtuigen om u te bekeren tot het christendom. Begin februari 2010 zou u zich hebben bekeerd in de kerk van Mar Afram in de wijk "ash-Shurta". U zou een drietal keer in het geheim in deze kerk vieringen hebben bijgewoond. Omstreeks 16 mei 2010 zou u thuis een dreigbrief hebben ontvangen. Hierdoor zou uw familie op de hoogte zijn gekomen van het feit dat u zich had bekeerd. Uw ooms en uw vader zouden u met de dood hebben bedreigd. Omdat u zowel door uw eigen familie als door onbekenden werd bedreigd, zou u besloten hebben het land te verlaten. Op 24 mei 2010 zou u vanuit Mosul naar Turkije gereisd zijn, waar u op 26 mei 2010 aankwam. Op 31 mei 2010 zou u vanuit Turkije naar België gereisd zijn, waar u op 7 juni 2010 aankwam. Diezelfde dag vroeg u asiel aan in België.

B. Motivering

Er dient door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en Staatlozen (CGVS) te worden opgemerkt dat u er niet in geslaagd bent uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Er dient immers te worden vastgesteld dat er zeer ernstige twijfels zijn gerezen over de geloofwaardigheid van uw bewering als zou u afkomstig zijn van Mosul en dit om volgende redenen.

Vooreerst legt u ter staving van uw identiteit en herkomst een origineel Iraaks bewijs van nationaliteit voor, uitgevaardigd te Mosul op 28 juni 2006. U stelt dat het een authentiek identiteitsstuk betreft. Blijkt echter na verificatie door de Federale Politie dat dit nationaliteitsbewijs een namaking betreft (zie verificatieverslag dat werd toegevoegd aan de blauwe map van het administratieve dossier). U heeft aldus getracht door middel van een frauduleus document de Belgische asielinstantie te misleiden. Niet alleen slaagt u er hierdoor niet in uw persoonsgegevens en regio van afkomst aan te tonen, maar bovendien ondermijnt deze vaststelling uw algehele geloofwaardigheid.

Vervolgens kunnen ook een aantal opmerkingen worden gemaakt aangaande uw kennis van Mosul, vooral dan betreffende de periode na de val van het Baathregime van Saddam Hussein in het voorjaar van 2003. U kon weliswaar op een aantal kennisvragen over Mosul correct antwoorden, maar daarnaast gaf u op een aantal andere fundamentele kennisvragen flagrant verkeerde antwoorden.

Zo verklaarde u dat er naar aanleiding van de val van Mosul hevig werd gevochten en er zelfs raketten werden afgevuurd tussen de coalitietroepen en het toenmalige regime van Saddam Hussein. U lichtte toe dat deze raketaanvallen vanuit het noorden gebeurden. U kon niet zeggen hoe lang deze gevechten aanhielden. Vervolgens verklaarde u dat na de machtswissel in Mosul er een relatief stabiele periode aanbrak, namelijk vanaf 2003 tot en met 2005. Pas in 2006 verslechterde de situatie opnieuw, althans volgens u (zie gehoorverslag CGVS, p. 8 en p. 9).

Uit informatie waarover het CGVS beschikt en waarvan u een kopie in het administratieve dossier vindt blijkt evenwel het tegendeel (zie blauwe map). Immers, de stad Mosul is zonder veel verzet van het toenmalige regime van Saddam Hussein gevallen. Verder blijkt ook dat de periode 2003-2005 allerm minst een stabiele periode was in Mosul maar integendeel zeer chaotisch en vrij gewelddadig verliep (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Indien u werkelijk op het ogenblik van de val van het Baathregime in Mosul zou hebben verbleven, alsook tijdens de daaropvolgende jaren, is het niet geloofwaardig dat u de situatie er op een geheel andere manier schetst dan hoe het er zich in werkelijk heeft afgespeeld. Zo verklaarde u nog nooit gehoord te hebben van "the battle of Mosul" die nochtans in 2004 in Mosul plaatsvond en als doel had de stad terug onder controle te krijgen. Dat al deze ontwikkelingen u als inwoner van Mosul zouden zijn ontgaan is dan ook zeer ongeloofwaardig.

Op de vraag of u van het recentere militaire offensief in 2008 in Mosul had gehoord, antwoordde u weliswaar positief, maar uit uw verder antwoord bleek dat u hierover geen concrete informatie

kon geven. U verwees namelijk naar een aanslag in de wijk "Zinjily". U werd opnieuw gevraagd naar het militair offensief in 2008 in Mosul. U vroeg over welke operatie het precies ging en even later verklaarde u dat u niet wist wat hiermee bedoeld werd (zie gehoorverslag CGVS, p. 9 en zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier).

U bent aldus niet op de hoogte van de ontwikkelingen en omwentelingen in de stad Mosul tussen 2003 tot 2008. Hieruit kan enkel worden afgeleid dat het hoogst onwaarschijnlijk is dat u in deze periode in Mosul heeft gewoond.

Bijkomend dient ook het volgende te worden opgemerkt. Er werd u gevraagd hoe men vanuit uw wijk "Zuhur" naar de wijk "Karama" diende te gaan, een wijk die u eerder had vermeld en correct wist te situeren in Mosul. U antwoordde dat u ofwel via "Qadesiyia" ofwel via "Tahrir" naar "Karama" kon gaan. Toen u werd gevraagd om dit verder toe te lichten, antwoordde u dat dit niet kon. U zei enkel dat het ongeveer een kwartiertje rijden was met de auto. U werd erop gewezen dat "Tahrir" zich niet tussen "Zuhur" en "Karama" bevindt (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). U antwoordde enkel dat u niet zo goed was in het correct geografisch situeren van plaatsen. Deze uitleg is niet afdoende aangezien u initieel werd gevraagd om de route te beschrijven van de ene plaats naar de andere plaats. Alhoewel u het heeft over een autorit van 15 minuten bleek u niet in staat te zijn om dit traject uit de doeken doen.

Verder is het opmerkelijk dat u zich het huisnummer van uw eigen huis in de wijk "Zuhur" niet meer herinnert (zie gehoorverslag CGVS, p. 2). Eveneens opmerkelijk is dat u weliswaar geïnteresseerd bent in voetbal, maar helemaal niets concreets kan zeggen over de voetbalt ploeg van Mosul, nochtans een ploeg die in de eredivisie speelt. Ook opmerkelijk is het feit dat u de telefooncode niet kent van Mosul voor vaste telefoonnummers en geen voorbeelden kan geven van lokale televisiezenders (zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Vermits u niet meer studeerde, noch ging werken, kan worden aangenomen dat u over heel wat vrije tijd beschikte en aldus wel eens televisie zal hebben gekeken of met uw vrienden over voetbal zal hebben gesproken.

Ook uit uw verklaringen in verband met uw zogenaamde bekering tot het christendom, blijkt dat u niet vertrouwd bent met de stad Mosul. Meer zelfs, uw verklaringen als zou u zich hebben bekeerd tot het christendom, zijn niet geloofwaardig. U legt bovendien geen enkel begin van bewijs voor betreffende uw bekering, zoals bijvoorbeeld een doopattest.

U verklaarde dat u tot de katholieke stroming behoorde van de christenen. U wist evenwel niet wie de huidige paus is van de katholieken, van welk land die afkomstig is, in welk land hij zetelt, en al evenmin wie zijn voorganger was. Hoewel u wel degelijk het "onze vader" kon opzeggen, hetgeen, althans volgens uw verklaringen, u was aangeleerd door de priester van de kerk waar u zich had laten dopen, kon u zich de naam van deze priester niet meer herinneren. U legde in dit verband erg verwarrende verklaringen af. U verklaarde eerst dat priester Hanna Djidjika u had gedoopt, maar even later trok u deze verklaring in en verklaarde u volledig in strijd hiermee dat het niet Hanna Djidjika was die u had gedoopt omdat deze laatste een Chaldeeuwse christen is. U voegde eraan toe dat u de naam van de priester die u had gedoopt niet kende (zie gehoorverslag CGVS, p. 6 en p. 7). Dit is op zich wel bijzonder bevreemdend aangezien het toch een aangrijpende gebeurtenis moet zijn geweest voor u. U stelt ook dat u in totaal drie keer naar de mis bent geweest. Nochtans slaagt u er niet in een adequate beschrijving te geven van een misviering. U weet bijvoorbeeld niet wat het meest belangrijke of sacrale moment van de misviering is. U geeft als uitleg dat u niet tot het einde van de viering bleef wat op zich al een opmerkelijke verklaring is voor een bekeerling. Dat er bovendien een communie is waarbij elke gelovige een hostie wordt aangeboden is u evenzeer onbekend (zie gehoorverslag CGVS, p. 6). Precies omdat u een bekeerling bent kan verwacht worden dat u een enorme interesse en leergierigheid aan de dag zou leggen voor uw nieuwe geloof. Nochtans blijkt dit niet als dusdanig uit uw verklaringen.

U legde in ditzelfde verband ook verklaringen af over de kerken "mar afram" in de wijk "Mosul al-Jadida", een volgens u Chaldeeuwse kerk en "mar afram" in de wijk "ash- Shurta", een volgens u Assyrisch katholieke kerk. Hoewel u eerder nog had verklaard erg geïnteresseerd te zijn in alles wat er gebeurt met de christenen in Mosul en hoewel u wel degelijk op de hoogte bent van het bestaan van de kerk "mar afram" in "Mosul al-Jadida", weet u bijvoorbeeld niet dat deze kerk recent, ttz. enkele maanden vóór uw vertrek uit Irak, het voorwerp heeft uitgemaakt van een aanslag (zie gehoorverslag CGVS, p. 7 en zie informatie toegevoegd aan het administratieve dossier). Bovendien blijkt uit informatie waarover het CGVS beschikt dat het klooster "mar afram" in de wijk "ash- Shurta" geen katholieke kerk is, zoals u beweerde, maar wel een orthodoxe kerk is. U werd hiermee geconfronteerd. U verklaarde dat

u het verschil tussen katholieken en orthodoxen niet zo goed kende. U zou eerder een onderscheid maken tussen Chaldeeuwse en Assyrische christenen. U voegde er nog aan toe dat u eerder ook al had verklaard niet zeker te zijn geweest over "uw katholiek-zijn". Dit laatste blijkt evenwel nergens uit het gehoorverslag. U liet immers in dit verband ondubbelzinnig optekenen dat u katholiek was (zie gehoorverslag CGVs, p. 5). Wat er ook van zij, uit uw verklaringen over de kerken "mar afram" in Mosul blijkt dat u er wel degelijk een beperkte kennis over heeft, maar ook dat bij nader doorvragen u helemaal niet vertrouwd bent met deze kerken, laat staan dat u in één hiervan zou zijn gedoopt.

Omwille van bovenstaande redenen wordt geen geloof gehecht aan uw verblijf in Mosul, Centraal-Irak, na de val van het Baathregime, net zo min als aan uw bekering tot het christendom. Omdat uw vluchtmotieven onlosmakelijk zijn verbonden met het voorgaande, kan hieraan ook onvoldoende geloof worden gehecht.

Met uitzondering van het reeds vermelde bewijs van nationaliteit legt u geen andere stukken neer ter staving van uw asielaanvraag.

Uit wat voorafgaat kan gezien het niet aannemelijk karakter van uw verblijf in Mosul tot 2010 bijgevolg niet worden besloten dat u uw land hebt verlaten uit een gegronde vrees voor vervolging in de zin van art. 1, par. A, lid 2, van de Conventie van Genève van 28 juli 1951 of een reëel risico loopt op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Immers, zoals boven vastgesteld blijkt dat er onvoldoende geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen omtrent uw verblijf in Mosul, noch dat u hier aanwezig zou zijn geweest op het ogenblik van de val van het Baathregime en de periode daarna. Deze ongeloofwaardigheid is van die aard dat het CGVS zich onmogelijk een correct beeld kan vormen van uw juiste regio van herkomst, van uw recente verblijfplaatsen, van uw eventueel verblijf in andere derde landen en van eventuele verblijfsalternatieven in Irak of daarbuiten waarover u mogelijks kan beschikken.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/3 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat hij aan de vier elementen van de definitie van het begrip 'vluchteling' voldoet. Met betrekking tot zijn vervalst bevonden nationaliteitsbewijs, volhardt verzoeker dit document ter goeder trouw te hebben ontvangen en geenszins de Belgische asielinstanties te hebben willen misleiden. Ter staving van zijn afkomst legt verzoeker zijn Iraakse identiteitskaart neer die hij heeft teruggevonden tussen zijn kleren en waarbij hij de verwerende partij uitnodigt het document aan een politiecontrole te onderwerpen teneinde de authenticiteit ervan na te gaan. Verzoeker vervolgt dat de kennisvragen over de stad Mosul niet eenvoudig waren en hij op heden 24 jaar oud is en op het moment van de val van Mosul slechts 17 jaar oud was, hij inspanningen heeft gedaan om een correct beeld te geven over de situatie in Mosul maar rekening dient gehouden te worden met het feit dat hij beschermend werd opgevoed en hij geen interesse had in de politieke situatie in Irak, noch in de aanslagen en conflicten in Mosul. Volgens verzoeker is de commissaris-generaal te kort door de bocht gegaan aangaande verzoekers kennis over het dagelijkse leven door zijn eigen interesses op te dringen aan verzoeker. Verzoeker betoogt dat hij op een aantal kennisvragen over Mosul correct geantwoord heeft en de interviewster tijdens het gehoor zelf stelde te geloven dat hij afkomstig is van Mosul. Verzoeker roept hierom dan ook een schending van de rechten van verdediging in aangezien in de bestreden beslissing het tegenovergestelde wordt beweerd, zonder dat wordt uiteengezet waarom van overtuiging werd gewisseld. Aangaande zijn asielrelaas, volhardt verzoeker dat hij omwille van zijn bekering tot het christendom bedreigd wordt door onbekenden en zijn familie, en verschoont hij zijn beperkte kennis door het feit dat hij nog veel moet leren en hij via zijn vriendin beetje bij beetje bijleerde over zijn nieuw geloof. Verzoeker stelt dat het voor hem bijzonder moeilijk is om zijn bekering op objectieve wijze aan te tonen en hij verwijst naar de onderzoeksbevoegdheid van de commissaris-generaal, die nagelaten heeft onderzoek te doen naar de registratie van verzoeker als christen. Verzoeker verwijst verder naar fragmenten uit de rechtspraak van de Raad van State en uit rechtsleer over vervolging omwille van politieke overtuigingen en merkt nog op

dat christenen vaak het doelwit zijn van aanslagen en dat hij niet op de bescherming van zijn autoriteiten kan rekenen.

2.2. In een tweede middel, afgeleid uit de schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van deze verleende bescherming, en de materiële motiveringsplicht, voert verzoeker aan dat onterecht getwijfeld wordt aan zijn afkomst uit Mosul, Irak, de aangehaalde veiligheidsincidenten voor zich spreken, en Amnesty International ook oproept om geen Irakese burgers gedwongen terug te sturen. Verzoeker besluit dat indien zou gemeend worden dat verzoekers afkomst uit Mosul niet vaststaat niettemin rekening dient gehouden te worden met zijn Irakese afkomst, de algemene veiligheidssituatie in geheel Irak en Irak niet categoriek valt op te splitsen in veilige en niet-veilige regio's.

Aan het verzoekschrift wordt een 'originele' identiteitskaart van verzoeker toegevoegd en elf documenten met betrekking tot de veiligheidssituatie in Irak. Per aangetekend schrijven van 28 januari 2011 maakt verzoeker een voor eensluidend verklaarde vertaling van zijn identiteitskaart over aan de Raad.

Per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 maakt verzoeker volgende documenten over: een attest van nationaliteit met vertaling (hetzelfde document ingediend tijdens de procedure in augustus 2010); een kleurenkopie van een attest van het Ministerie van Binnenlandse Zaken van Irak waarin wordt bevestigd dat het attest van nationaliteit echt is; een kleurenkopie van een voedselrantsoenkaart 2010-2011 op naam van de vader van verzoeker; een kleurenkopie van een badge van woonst van verzoekers vader uitgegeven door het informatiekantoor Ninawah/Al Zohour; een kleurenkopie van een attest van woonst van verzoeker opgesteld door de "mukhtar" van de wijk al Zohour.

2.3. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag geweigerd omdat er geen geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf in Mosul, Centraal-Irak, na de val van het Baathregime, net zo min als aan zijn bekering tot het christendom.

2.4. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (RvS 7 oktober 2008, nr. 186.868; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204). De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn en het is evenmin zijn taak om zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die een toekenning van bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.5. De Raad beschikt inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, dit wil zeggen dat hij het geschil in zijn geheel aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl. St. Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95). Door de devolutive kracht van het beroep is de hele zaak op de Raad overgegaan met al de feitelijke en juridische vragen die daarmee samenhangen. In het kader van zijn declaratieve opdracht, namelijk het al dan niet erkennen van de hoedanigheid van vluchteling en het al dan niet toekennen van het subsidiaire beschermingsstatuut, aan de hand van alle elementen van het dossier, herneemt hij de zaak volledig

ongeacht het motief waarop de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de bestreden beslissing heeft gesteund.

Ingevolge artikel 49/3 van de vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3, en vervolgens in het kader van artikel 48/4.

2.6. Aan de problemen die verzoeker recent in Mosul zou hebben meegemaakt, met name de bedreigingen door onbekenden en zijn ouders omwille van zijn bekering tot het christendom, kan niet het minste geloof worden gehecht. Vooreerst blijkt verzoeker over de meest elementaire zaken van zijn beweerde nieuw geloof niet op de hoogte te zijn, zoals uitgebreid uiteengezet in de bestreden beslissing. Verzoeker betwist in het verzoekschrift de vaststellingen van de commissaris-generaal aangaande deze uitermate beperkte en foutieve kennis over zijn geloof niet, doch hij tracht deze te verschonen of te minimaliseren door te stellen dat hij zich eenvoudig heeft laten overtuigen om zich te bekeren omdat hij het islamitische geloof beu was, hij nog veel dient bij te leren en zijn vriendin hem beetje bij beetje over zijn nieuwe geloof leerde. Dergelijk verweer kan geenszins overtuigen gelet op de verstrekende gevolgen van een bekering van een moslim en een bekering daarenboven een weloverwogen keuze inhoudt waarbij van de bekeerde een algemene basiskennis van zijn nieuw geloof kan worden verwacht. Dat verzoeker de huidige paus niet kan noemen, noch van welk land hij afkomstig is en in welk land hij zetelt, noch wie zijn voorganger is, hij erg verwarrende verklaringen aflegde over de naam van de priester die hem zou gedoopt hebben, hij geen adequate beschrijving kan geven van een misviering, hij niet weet wat het meest belangrijke of sacrale moment van de misviering is, noch wat een communie is, hij verkeerdelijk stelt dat "mar afram" - waar hij zou zijn gedoopt - een katholieke kerk is, hij het verschil tussen katholieken en orthodoxen niet goed kent en hij zelfs niet zeker is over zijn eigen "katholiek-zijn", is dan ook niet aanvaardbaar. De bewering zich eenvoudig te hebben laten overtuigen zich te bekeren omdat hij het islamitische geloof beu was door de vele terroristische dreigingen en aanslagen druist bovendien in tegen de door verzoeker geschetste levenssituatie, met name dat hij geen enkele interesse heeft in de politieke situatie in Irak, noch in de bomaanslagen en conflicten die er in Mosul zijn geweest, hij de enige zoon was die beschermend werd opgevoed en zich nergens zorgen over diende te maken waardoor hij leefde met "*een zogenaamde 'paardenbril'*" (verzoekschrift, p. 4). Waar verzoeker nog stelt dat het voor hem bijzonder moeilijk is om zijn bekering tot het christendom op een objectieve wijze aan te tonen en de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen daarentegen de onderzoeksbevoegdheid en de onderzoeksmogelijkheden heeft om zijn bekering na te gaan, wijst de Raad erop dat het de taak is van de asielinstanties om in het licht van de verklaringen van de betrokkene en van de concrete omstandigheden van de zaak te onderzoeken of er sprake is van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of dat de betrokkene een reëel risico op ernstige schade loopt in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. In casu maakt verzoeker zijn beweerde bekering middels zijn verklaringen niet in het minst aannemelijk zodat niet valt in te zien waarom de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen hieromtrent een verder onderzoek zou moeten voeren. Gelet op het feit dat er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers beweerde bekering tot het christendom, kunnen zijn beweringen dat christenen vaak het doelwit zijn van aanslagen en hij hiervoor de bescherming van de autoriteiten van zijn land niet kan inroepen, dan ook niet dienstig worden aangevoerd.

Waar verzoeker nog verwijst naar fragmenten uit rechtspraak van de Raad van State en de heersende rechtsleer van D. Vanheule omtrent door politieke motieven geïnspireerde vervolging, stelt de Raad vast dat uit de elementen van het administratief dossier nergens blijkt dat verzoeker vervolging omwille van politieke motieven vreest, zodat deze verwijzingen niet relevant zijn.

2.7. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2), van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 en artikel 48/3 van de vreemdelingenwet, in aanmerking worden genomen.

2.8. De Raad stelt voorts vast dat het door verzoeker neergelegde 'originale' nationaliteitsbewijs afgeleverd op 7 juni 2006 na onderzoek van de Federale Politie een vervalsing blijkt te zijn. Zo leest de Raad in het rapport, toegevoegd aan het administratief dossier, dat de nummering van het document niet gedrukt is, in het papier de veiligheid ontbreekt en het document een kleurenreproductie is. Verzoekers verweer dat hij verbaasd is over deze vaststelling, hij volhardt dat hij dit bewijs van nationaliteit ter goeder trouw heeft ontvangen en hij niet op de hoogte was van de vervalsing zodat hem niet kan verweten worden de Belgische asielinstanties te hebben willen misleiden, wijzigt niets aan de

vaststellingen van de Federale Politie dat het een vals document betreft en verzoeker derhalve met dit document zijn identiteit en afkomst niet in het minst aantoonst. In tegendeel, tot grote verbazing dient verzoeker hetzelfde document in kopie in per aangetekend schrijven van 4 maart 2011 met daarbij een kleurenkopie van een attest afgeleverd door het Ministerie van Binnenlandse Zaken op 17 januari 2011 waarin wordt gesteld *“dat de Irakese nationaliteit met nummer K/0619477 origineel is, (en) de nationaliteit is uitgereikt op datum van 28/06/2006 aan de burger S.A.N.”*. De Raad is van oordeel dat geen enkele objectieve bewijswaarde kan worden toegekend aan dit document van het Iraakse Ministerie van Binnenlandse Zaken omdat uit onderzoek door de Federale Politie onder andere duidelijk blijkt dat het door verzoeker aan de asielinstanties ingediende nationaliteitsbewijs een kleurenreproductie is. De Raad herhaalt dat de kleurenreproductie van het nationaliteitsbewijs niet wordt aangenomen als bewijs van verzoekers identiteit en afkomst.

Waar verzoeker alsnog zijn identiteit en afkomst tracht te staven door het neerleggen van een ‘originele’ identiteitskaart, een voedselrantsoenkaart 2010-2011 op naam van de vader van verzoeker, een badge van woonst van zijn vader uitgegeven door het informatiekantoor Ninawah/Al Zohour en een attest van woonst van verzoeker opgesteld door de “mukhtar” van de wijk al Zohour en hij verzoekt het identiteitsdocument aan een politiecontrole te onderwerpen teneinde de authenticiteit na te gaan, merkt de Raad op dat de authenticiteitswaarde van dit document op zich reeds ondermijnd wordt door de vaststelling dat verzoeker eerder in de procedure een vervalst nationaliteitsbewijs neerlegde, en daarnaast ook door zijn verklaringen over de wijze waarop hij dit document zou verkregen hebben. Verzoeker verklaarde tijdens zijn gehoor immers dat hij zijn identiteitskaart niet had meegenomen uit Irak (verklaring DVZ, nr. 21; CGVS, gehoor p. 8) zodat zijn verklaring in zijn verzoekschrift dat hij dit document verloren was maar thans teruggevonden heeft tussen zijn kledij, de authenticiteitswaarde van het document geheel ondermijnt. Wat de andere opgestuurde documenten betreft dient te worden vastgesteld dat deze allen kleurenfotokopieën betreffen en verzoeker ter terechtzitting weliswaar de “originelen” toont doch hoe dan ook aan documenten slechts bewijswaarde kan worden toegekend in de mate een coherent en waarachtig relaas wordt ondersteund. Vermits verzoeker middels zijn verklaringen zijn afkomst en verblijf in Mosul niet aantoonst, zoals blijkt uit hetgeen volgt, kunnen deze documenten zijn bewering afkomstig te zijn uit Mosul niet ondersteunen. Daarenboven verklaart verzoeker dat de stukken waaronder de “originele woonstbadge” door een vriend zijn gestolen van verzoekers vader, hetgeen niet in het minst geloofwaardig is.

2.9. Verzoeker slaagt er niet in aan de hand van zijn verklaringen zijn verblijf in Mosul aannemelijk te maken aangezien hij op tal van kennisvragen over recente gebeurtenissen in de stad na de val van het Baathregime van Saddam Hoessein niet kan antwoorden. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift zijn verklaringen tracht af te zwakken door te stellen dat hij pas zeventien jaar oud was ten tijde van de val van Mosul in 2003, zijnde een jonge man met weinig levenservaring, waardoor hij zich de precieze omstandigheden niet meer goed kan herinneren, hij wel weet dat er een heel gevaarlijke en een heel rustige periode is geweest in Mosul maar dat het voor hem moeilijk is om deze periodes in de tijd te situeren en hij zich ook niet meer kan herinneren of er bij de val van Mosul raketten werden afgevuurd of niet, terwijl uit de lezing van de gehoorverslagen blijkt dat verzoeker uitdrukkelijk verklaarde en herhaalde dat er in de periode van de val van Mosul geschoten werd en raketten werden afgevuurd, er zwaar geluid en zware explosies waren, er hevig gevochten werd tussen de Amerikanen en het regime van Saddam Hoessein, de periode na de oorlog zeer goed was in 2003, 2004 en 2005, en het vanaf 2006 slecht is begonnen worden (CGVS, gehoor p. 8-9), verklaringen die niet in het minst in overeenstemming te brengen zijn met de objectieve informatie die aan het administratief dossier werd toegevoegd en waaruit blijkt dat de stad Mosul zonder veel verzet is gevallen en de periode 2003-2005 net heel gewelddadig en chaotisch verliep. Daargelaten dat verzoeker niet vertrouwd is met het begrip “battle of Mosul” op zich, maakt het verweer dat ook vele van de gebeurtenissen heel ingrijpend en traumatisch waren voor verzoeker des te meer dat het niet aanvaardbaar is dat verzoeker de veiligheidssituatie in zijn streek totaal verkeerd inschat, hij niet op de hoogte is van de poging van de coalitietroepen en de Koerdische Peshmerga’s om de stad terug onder controle te krijgen alsook dat het niet aannemelijk is dat de *“chaotische periode van plundering en etnisch geweld tussen Koerden en Arabieren”* na de val van Mosul (administratief dossier, CEDOCA-antwoorddocument IRQ2010-061w, vraag 2) aan verzoeker zou zijn ontgaan, en dit ongeacht of verzoeker nu interesse heeft in de politieke situatie in zijn land en hij de enige zoon in het gezin was die beschermend werd opgevoegd. Dit geldt des te meer nu verzoeker volgens zijn verklaringen in plaats van naar school te gaan zich bezighield met onder meer op het internet surfen en af en toe uitgaan zodat deze incidentrijke periode hem onmogelijk kan ontgaan zijn (CGVS, gehoor p. 3). De Raad wijst erop dat de val van het regime van Saddam Hoessein zo ingrijpend is geweest in het dagdagelijkse leven van iedere persoon in Mosul dat niet aannemelijk is dat een jongeman van 17 jaar geen correct relaas van kan geven.

De Raad merkt op dat van verzoeker geenszins verwacht wordt dat hij alwetend is omtrent de locaties en de gebeurtenissen en dat hij op alle vragen een correct antwoord dient te kunnen geven, doch is van oordeel dat verzoekers manifest verkeerde inschatting van de veiligheidssituatie in Mosul dermate flagrant is dat er niet in het minst geloof kan worden gehecht aan zijn verblijf aldaar na de val van Saddam Hoessein in 2003. Daargelaten dat verzoeker niet op de hoogte is van de lokale voetbal in Mosul, wordt de ongeloofwaardigheid van verzoekers verblijf in Mosul onderstreept door de vaststelling dat hij niet op de hoogte is van lokale televisiezenders, hij de telefooncode van Mosul niet kent, hij de route van zijn wijk naar een andere door hem gekende wijk niet kan beschrijven en hij zijn eigen huisnummer niet meer kent. De herhaling van zijn eerdere verklaringen dat hij geen lokale televisiezender kan opnoemen omdat hij enkel via satelliet naar televisie keek en hij ook de telefooncode van Mosul niet kent omdat hij nooit de vaste telefoon gebruikte (CGVS, gehoor p. 10) is hierbij onvoldoende als verschoningsgrond.

Waar verzoeker nog opmerkt dat zijn rechten van verdediging geschonden werden omdat tijdens het gehoor door de interviewster gesteld werd dat zij verzoeker geloofde wat betreft zijn afkomst, doch in de bestreden beslissing het tegendeel wordt gesteld, zonder dat wordt gemotiveerd waarom van gedachte werd veranderd, wijst de Raad erop dat wel degelijk wordt gemotiveerd waarom aan verzoekers verblijf in Mosul geen geloof kan worden gehecht, namelijk omdat zijn nationaliteitsbewijs een namaking betreft en hij weliswaar op een aantal kennisvragen over Mosul correct kon antwoorden, maar daarnaast op een aantal fundamentele kennisvragen flagrant verkeerde antwoorden gaf. De Raad wijst er nog op dat de procedure voor de commissaris-generaal geen juridische procedure is, maar een administratieve procedure en de verplichting om de rechten van verdediging na te leven, behoudens andersluidend voorschrift, enkel geldt in tuchtzaken. Uit het gehoorverslag blijkt dat de interviewer in de loop van het gehoor van mening was dat geloof kon worden gehecht aan verzoekers afkomst uit Mosul, echter verschillende kennisvragen over Mosul werden na deze uitspraak gesteld en het onderzoek van het nationaliteitsbewijs werd na het gehoor uitgevoerd. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft zijn beslissing gesteund op alle elementen van het dossier, waaronder het gehoorverslag, de algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en alle dienstige stukken, waaronder het resultaat van het onderzoek van de Federale Politie. Dat het al dan niet geloven een loterij lijkt, wordt niet aangenomen. De Raad is dan ook van oordeel dat het vooral verzoekers gebrek aan kennis over de veiligheidssituatie is die doorslaggevend is bij de beoordeling dat hij zijn afkomst uit Mosul niet aannemelijk maakt.

2.10. De Raad benadrukt dat om voor de subsidiaire beschermingsstatus, zoals vervat in artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, dat de omzetting naar Belgisch recht is van de Richtlijn 2004/83EG, in aanmerking te komen verzoeker het bestaan van zwaarwegende gronden op een reëel risico op ernstige schade moet aantonen bij terugkeer naar zijn land van herkomst. Ook zonder de noodzaak van het bewijs van een "individuele" bedreiging kan een aanvrager van de subsidiaire beschermingsstatus niet louter naar een algemene toestand in het land van herkomst - zoals blijkt uit de aan het verzoekschrift toegevoegde documenten - verwijzen, maar hij moet enig verband met zijn persoon aannemelijk kunnen maken. Door ongeloofwaardige verklaringen af te leggen, in het bijzonder betreffende de streek waarvan hij beweert afkomstig te zijn, en bij gebrek aan authentieke documenten die zijn identiteit en afkomst aantonen, heeft verzoeker zelf het bewijs van dergelijk verband met zijn persoon onmogelijk gemaakt. De Raad wijst nog op artikel 48/5, §3 van de vreemdelingenwet waaruit afgeleid dient te worden dat regionale verschillen omtrent de veiligheidssituatie in het land van herkomst in aanmerking dienen genomen te worden bij de beoordeling voor het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging of het reëel risico op ernstige schade. Derhalve is het noodzakelijk dat verzoeker zijn afkomst uit Mosul aannemelijk maakt zodat kan worden nagegaan of hij nood heeft aan internationale bescherming. Waar verzoeker stelt dat de algemene veiligheidssituatie in Irak niet stabiel is wijst de Raad erop dat verzoeker door het afleggen van ongeloofwaardige verklaringen, in het bijzonder omtrent zijn afkomst uit Mosul, het de commissaris-generaal onmogelijk heeft gemaakt een correct beeld te vormen van zijn juiste regio van herkomst.

Volledigheidshalve merkt de Raad op dat in het kader van huidig beroep enkel uitspraak kan worden gedaan over het vluchtelingenstatuut en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus, en niet over de verwijdering van de vreemdeling, waaronder een eventuele maatregel tot gedwongen terugkeer.

2.11. Waar verzoeker vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, §1, 2° van de vreemdelingenwet.

Verzoeker toont niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tweeëntwintig maart tweeduizend en elf door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS